

Europeiska unionens officiella tidning

C 156

firtiosjunde årgången

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

12 juni 2004

Informationsnummer

Innehållsförteckning

Sida

I Meddelanden

Domstolen

DOMSTOLEN

2004/C 156/01	De nya ledamöterna i domstolen har avlagt ed	1
2004/C 156/02	Val av avdelningsordföranden	1
2004/C 156/03	Indelning av domarna på avdelning	1
2004/C 156/04	Listor som används för att fastställa domstolens sammansättningar	2
2004/C 156/05	mål C-125/04: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut i skiljedomsförfarande av Commission litiges voyages av den 4 december 2003 i målet mellan Guy Denuit och Bett Cordenier och Transorient – Mosaïque Voyages et Culture SA	3
2004/C 156/06	mål C-166/04: Talan mot Republiken Grekland väckt den 2 april 2004 av Europeiska gemenskapernas kommission	3
2004/C 156/07	mål C-167/04 P: Överklagande, ingivet den 5 april 2004 av JCB Service, av den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, första avdelningen, har meddelat den 13 januari 2004 i mål T-67/01: JCB Service mot Europeiska gemenskapernas kommission	3
2004/C 156/08	mål C-170/04: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Högsta domstolen av den 30 mars 2004 i målet Klas Rosengren, Bengt Morelli, Hans Särman, Mats Åkerström, Åke Kempe, Anders Kempe, Mats Kempe, Björn Rosengren, Martin Lindberg, Jon Pierre och Tony Staf mot Riksåklagaren	4
2004/C 156/09	mål C-173/04 P: Överklagande, ingivet den 8 april 2004 (telefax den 6 april 2004) av Deutsche SiSi-Werke GmbH & Co. Betriebs KG, av den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, andra avdelningen, har meddelat den 28 januari 2004 i de förenade målen T-146/02–T-153/02: Deutsche SiSi-Werke GmbH & Co. Betriebs KG mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)	5
2004/C 156/10	mål C-174/04: Talan mot Republiken Italien väckt den 13 april 2004 av Europeiska gemenskapernas kommission	5

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (Fortsättning)	Sida
2004/C 156/11	mål C-178/04: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Bundesverwaltungsgericht av den 28 januari 2004 i målet mellan Prof. Dr. Franz Marhold och Land Baden-Württemberg	6
2004/C 156/12	mål C-180/04: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Tribunale di Genova av den 15 mars 2004 i målet mellan Andrea Vassallo och Azienda Ospedaliera Ospedale San Martino di Genova e Cliniche Universitarie Convenzionate	6
2004/C 156/13	mål C-184/04: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Högsta förvaltningsdomstolen av den 16 april 2004 i målet mellan Nystad och Sydvästra Finlands skatteverk	6
2004/C 156/14	mål C-186/04: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Conseil d'État (Belgien), section d'administration av den 1 april 2004, i målet mellan Pierre Housieaux och Délégués du Conseil de la Région de Bruxelles-Capitale, ytterligare deltagare i rättegången: Société de développement régional de Bruxelles (SDRB), SA Batipont Immobilier (BPI) och SA Immomills L. de Waele Development (ILDWD)	7
2004/C 156/15	mål C-190/04 P: Överklagande, ingivet den 23 april 2004 av Graham French, John Neiger och Michel Leighton, av det beslut som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, femte avdelningen, har meddelat den 20 februari 2004 i mål T-319/03, Graham French, John Steven Neiger, Michael Leighton, John Frederick Richard Pascoe, Richard Micklethwait och Ruth Margaret Micklethwait mot Europeiska gemenskapernas råd och Europeiska gemenskapernas kommission.	7
2004/C 156/16	mål C-191/04: Talan mot Republiken Frankrike väckt den 26 april 2004 av Europeiska gemenskapernas kommission	8
2004/C 156/17	mål C-192/04: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Cour de cassation (Frankrike) första avdelningen för civilrättsliga mål, av den 17 februari 2004 i målet mellan Société Lagardère Active Broadcast, som har övertagit rättigheterna från bolaget Europe 1 communication SA, mot Société pour la perception de la rémunération équitable (SPRE) och Gesellschaft zur Verwertung von Leistungsschutzrechten MBG, GVL SARL, ytterligare deltagare i rättegången: Compagnie européenne de radio-diffusion et de télévision (CERT) Europe 1 SA	8
2004/C 156/18	mål C-193/04: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Supremo Tribunal Administrativo, andra avdelningen för skattemål, av den 17 mars 2004 i målet mellan Fazenda Pública och Organon – Produtos Químicos e Farmacêuticos Lda	9

II Förberedande rättsakter

.....

III Upplysningar

2004/C 156/19	Domstolens senaste offentliggörande i <i>Europeiska unionens officiella tidning</i> EUT C 146, 29.5.2004	10
---------------	--	----

I

(Meddelanden)

DOMSTOLEN

DOMSTOLEN

De nya ledamöterna i domstolen har avlagt ed

(2004/C 156/01)

Genom beslut av regeringarna i Europeiska gemenskapernas unions medlemsstater av den 1 maj 2004 ⁽¹⁾ har

— Pranas Kūris, George Arestis, Anthony Borg Barthet, Jiří Malenovský och Egils Levits,

för perioden den 1 maj 2004 till den 6 oktober 2006, och

— Jerzy Makarczyk, Endre Juhász, Marko Ilešič, Ján Klučka och Uno Lohmus

för perioden den 1 maj 2004 till den 6 oktober 2009, utnämnts till domare vid Europeiska gemenskapernas domstol.

Dessa domare avlade ed inför domstolen den 11 maj 2004.

(¹) EUT L 169, 1.5.2004, s. 22

Val av avdelningsordföranden

(2004/C 156/02)

Domarna i Europeiska gemenskapernas domstol har vid sammanträde den 13 maj 2004 valt, enligt artikel 10.1 första stycket i rättegångsreglerna, A. Rosas till ordförande på tredje avdelningen med fem domare för perioden fram till den 6 oktober 2006 och, enligt artikel 10.1 andra stycket i rättegångsreglerna, J.-P. Puissechet som ordförande på den nya sjätte avdelningen för perioden fram till den 6 oktober 2004.

Indelning av domarna på avdelning

(2004/C 156/03)

Domstolen har vid sitt sammanträde den 13 maj 2004 beslutat att indela domarna på avdelning enligt följande:

Första avdelningen

P. Jann, avdelningsordförande,

J.N. Cunha Rodrigues, N. Colneric, K. Lenaerts, K. Schieman, E. Juhász, M. Ilešič och E. Levits, domare

Andra avdelningen

C.W.A. Timmermans, avdelningsordförande,

C. Gulmann, R. Schintgen, R. Silva de Lapuerta, J. Makarczyk, P. Kūris, G. Arestis och J. Klučka, domare

Tredje avdelningen

A. Rosas, avdelningsordförande,

A. La Pergola, J.-P. Puissechet, F. Macken, S. von Bahr, A. Borg Barthet, J. Malenovský och U. Lohmus, domare

Fjärde avdelningen

J.N. Cunha Rodrigues, avdelningsordförande,

N. Colneric, K. Lenaerts, K. Schieman, E. Juhász, M. Ilešič och E. Levits, domare

Femte avdelningen

C. Gulmann, avdelningsordförande,

R. Schintgen, R. Silva de Lapuerta, J. Makarczyk, P. Kūris, G. Arestis och J. Klučka, domare

Sjätte avdelningen

J.-P. Puissechet, avdelningsordförande,

A. La Pergola, F. Macken, S. von Bahr, A. Borg Barthet, J. Malenovský och U. Lohmus, domare

Listor som används för att fastställa domstolens sammansättningar

(2004/C 156/04)

Domstolen har vid sitt sammanträde den 14 maj 2004 upprättat den lista som avses i artikel 11b.2 i rättegångsreglerna för att fastställa den stora avdelningens sammansättning enligt följande:

C. Gulmann
E. Levits
A. La Pergola
U. Løhmus
J.-P. Puissochet
J. Klučka
R. Schintgen
J. Malenovský
F. Macken
M. Ilešič
N. Colneric
A. Borg Barthet
S. von Bahr
G. Arestis
J.N. Cunha Rodrigues
E. Juhász
R. Silva de Lapuerta
P. Küris
K. Lenaerts
J. Makarczyk
K. Schieman

Domstolen har vid sitt sammanträde den 14 maj 2004 upprättat de listor som avses i artikel 11c.2 första stycket i rättegångsreglerna för att fastställa sammansättningen av avdelningarna med fem domare enligt följande:

Första avdelningen:

N. Colneric
E. Levits
J.N. Cunha Rodrigues
M. Ilešič
K. Lenaerts
E. Juhász
K. Schieman

Andra avdelningen:

C. Gulmann

J. Klučka
R. Schintgen
G. Arestis
R. Silva de Lapuerta
P. Küris
J. Makarczyk
Tredje avdelningen:
A. La Pergola
U. Løhmus
J.-P. Puissochet
J. Malenovský
F. Macken
A. Borg Barthet
S. von Bahr

Domstolen har vid sitt sammanträde den 14 maj 2004 upprättat de listor som avses i artikel 11c.2 andra stycket i rättegångsreglerna för att fastställa sammansättningen av avdelningarna med tre domare enligt följande:

Fjärde avdelningen:

N. Colneric
K. Lenaerts
K. Schieman
E. Juhász
M. Ilešič

E. Levits

Femte avdelningen:

R. Schintgen
R. Silva de Lapuerta

J. Makarczyk
P. Küris
G. Arestis

J. Klučka

Sjätte avdelningen:

A. La Pergola
F. Macken
S. von Bahr
A. Borg Barthet
J. Malenovský
U. Løhmus

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut i skiljedomsförfarande av Commission litiges voyages av den 4 december 2003 i målet mellan Guy Denuit och Bett Cordenier och Transorient – Mosaïque Voyages et Culture SA

(mål C-125/04)

(2004/C 156/05)

Commission litiges voyages begär genom beslut i skiljedomsförfarande av den 4 december 2003, vilket inkom till domstolens kansli den 8 mars 2004, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Guy Denuit och Bett Cordenier och Transorient – Mosaïque Voyages et Culture SA

beträffande följande frågor:

1. När ett villkor i ett avtal mellan en konsument och en researrangör och/eller detaljhandlare endast föreskriver en möjlighet till ändring av priset uppåt och exakt anger hur prisändringen skall beräknas och då endast för att beakta de variationer som anges i artikel 4.4 a i direktiv 90/314/EEG, (1) skall denna artikel tolkas så att den underförstått föreskriver att en ändring nedåt skall ske enligt samma beräkningssätt?
2. När ett villkor i ett avtal mellan en konsument och en researrangör och/eller detaljhandlare föreskriver en möjlighet till ändring av priset såväl uppåt som nedåt, utan att ange hur prisändringen skall beräknas, endast för att beakta de variationer som anges i artikel 4.4 a i direktiv 90/314/EEG, skall denna artikel tolkas så att hela avtalsvillkoret är ogiltigt eller endast i den mån det avser ändringen uppåt?
3. När ett villkor i ett avtal mellan en konsument och en researrangör och/eller detaljhandlare föreskriver en möjlighet endast för researrangören och/eller detaljhandlaren att göra en ändring av priset uppåt eller nedåt och anger hur prisändringen skall beräknas och då endast för att beakta de variationer som anges i artikel 4.4 a i direktiv 90/314/EEG, skall denna artikel tolkas så att hela avtalsvillkoret är ogiltigt eller endast i den mån det avser ändringen uppåt?
4. När ett villkor i ett avtal mellan en konsument och en researrangör och/eller detaljhandlare föreskriver en möjlighet för såväl researrangören och/eller detaljhandlaren som för konsumenten att påkalla en ändring av priset såväl uppåt som nedåt och anger hur prisändringen skall beräknas och då endast för att beakta de variationer som anges i artikel 4.4 a i direktiv 90/314/EEG, skall denna artikel tolkas

så att researrangören och/eller detaljhandlaren har en skyldighet att genomföra en ändring nedåt av priset även om konsumenten inte har begärt det?

(1) Rådets direktiv 90/314/EEG av den 13 juni 1990 om paketresor, semesterpaket och andra paketarrangemang (EGT L 158, s. 59; svensk specialutgåva, område 6, volym 3, s. 53)

Talan mot Republiken Grekland väckt den 2 april 2004 av Europeiska gemenskapernas kommission

(mål C-166/04)

(2004/C 156/06)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 2 april 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Grekland. Kommissionen företräds av Maria Patakia och Michel Van Beek, båda från kommissionens rättstjänst.

Kommissionen yrkar att domstolen skall

- fastställa att Republiken Grekland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 4.1 och 4.2 i rådets direktiv 79/409/EEG av den 2 april 1979 om bevarande av vilda fåglar (1), genom att inte vidta nödvändiga åtgärder för att mot bakgrund av bevarandemålen i direktivet anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att genomföra en sammanhängande, särskild och integrerad lagstiftning som kan säkerställa en hållbar förvaltning och ett effektivt skydd av det särskilda skyddsområdet GR2310001 "Achelios-deltat, Mesolonghi/Aitolikon-lagunen, Evinos-deltat och Echinadesöarna",
- förplikta Republiken Grekland att ersätta rättegångskostnaderna.

Enligt fast rättspraxis kan en medlemsstat inte åberopa interna förhållanden eller svårigheter för att rättfärdiga en underlåtenhet att uppfylla skyldigheter eller att iaktta tidsfrister som följer av gemenskapsrätten.

(1) EGT L 103, 25.4.1979, s. 1; svensk specialutgåva, område 15, volym 2, s. 161

Överklagande, ingivet den 5 april 2004 av JCB Service, av den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, första avdelningen, har meddelat den 13 januari 2004 i mål T-67/01: JCB Service mot Europeiska gemenskapernas kommission

(mål C-167/04 P)

(2004/C 156/07)

JCB Service, Rocester, Staffordshire (Förenade kungariket), har den 5 april 2004 till Europeiska gemenskapernas domstol överklagat den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, första avdelningen, har meddelat den 13 januari 2004 i mål T-67/01 (1): JCB Service mot Europeiska gemenskapernas kommission. Klaganden företräds av E. Morgon de Rivery, lawyer.

Klaganden yrkar att domstolen skall

1. upphäva förstainstansrättens dom av den 13 januari 2004 i mål T-67/01, JCB Service mot Europeiska gemenskapernas kommission, i dess helhet, i den mån den innebär att EU-rätten åsidosätts genom att klagandens rätt till försvar kränks, eller
2. upphäva förstainstansrättens dom av den 13 januari 2004 i mål T-67/01, JCB Service mot Europeiska gemenskapernas kommission, i den mån den innebär i) att förstainstansrätten fastställer de påstådda överträdelse som består i en allmän begränsning av auktoriserade distributörers passiva försäljning i Förenade kungariket, Irland, Frankrike och Italien samt en begränsning av inköpskällorna för distributörer i Frankrike och Italien som förhindrade korsvisa leveranser mellan distributörer, och ii) att JCB Service åläggs böter för dessa påstådda överträdelse, samt
3. i enlighet med artikel 61 i domstolens stadga själv slutligt avgöra mål T-67/01, JCB Service mot Europeiska gemenskapernas kommission, och i enlighet därmed ogiltigförklara, helt eller delvis, kommissionens beslut av den 21 december 2000 i ärende COMP.F.1/35.918 (?) och, inom ramen för sin fulla prövningsrätt, upphäva eller nedsätta de böter på 30 miljoner euro som JCB Service ålagts genom förstainstansrättens dom av den 13 januari 2004 i mål T-67/01, JCB Service mot Europeiska gemenskapernas kommission, samt
4. under alla omständigheter, i enlighet med artikel 69 i domstolens rättegångsregler, förplikta kommissionen att ersätta sökandens kostnader såväl vid förstainstansrätten som vid domstolen,
5. i andra hand i förhållande till punkt 3 ovan, för den händelse domstolen inte själv avgör ärendet, fatta beslut om rättegångskostnaderna vid ett senare tillfälle och återförvisa ärendet till förstainstansrätten för avgörande i enlighet med domstolens beslut.

Grunder och huvudargument

Den första grunden

Klaganden gör gällande att förstainstansrätten har åsidosatt gemenskapsrätten genom att vägra pröva påståendet att klagandens rätt till försvar hade åsidosatts. För det första gör klaganden gällande att dess rätt till försvar kränktes genom den orimligt långa tid förfarandet pågick vid kommissionen, nämligen 27 år (från tidpunkten för anmälan till tidpunkten för kommissionens beslut), vilket förhindrade klaganden från att utöva sina rättigheter som anmälade part. Förstainstansrätten gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att bortse från de följder denna kränkning hade för klagandens möjlighet till ett effektivt försvar. För det andra hävdar klaganden att även dess rätt att presumeras vara oskyldig kränktes genom att förstainstansrättens underlät att beakta vissa bevis för dess oskuld, tillämpa metoden avseende *faisceau d'indices* (samling av indicier) i sin värdering av relevant bevisning, och att ge en adekvat och opartisk motivering.

Den andra grunden

Klaganden hävdar att förstainstansrätten har överträtt artikel 81 EG, genom att, på grundval av en felaktig bedömning av de faktiska omständigheterna, en missuppfattning av bevisningen och en felaktig tillämpning av de tillämpliga gemenskapsreglerna om konkurrens, fastställa att klaganden gjorde sig skyldig till överträdelse genom att i) ålägga sina distributörer i Förenade kungariket, Irland, Frankrike och Italien ett allmänt förbud mot passiv försäljning, och ii) begränsa sina distributörers i Frankrike och Italien inköpskällor. Detta ledde i sin tur till en tillämpning av förbudet i artikel 81 EG som klart strider mot nämnda bestämmelses lydelse och syfte.

Den tredje grunden

Denna grund avser beräkningen av böterna. Klaganden hävdar i detta avseende att förstainstansrätten har överträtt artikel 15 i förordning nr 17, genom att åsidosätta viktiga grundläggande principer som är tillämpliga på fastställelse av böter, till exempel principen om god förvaltningssed, principen om skydd för enskildas berättigade förväntningar och principen om lika sanktioner, liksom genom att göra en felaktig bedömning av de påstådda överträdelseernas allvar och varaktighet samt av såväl de förmildrande som de försvärande omständigheterna.

(¹) EGT C 186, 30.6.2001, s. 9.

(²) EGT L 69, 12.3.2002, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Högsta domstolen av den 30 mars 2004 i målet Klas Rosengren, Bengt Morelli, Hans Särman, Mats Åkerström, Åke Kempe, Anders Kempe, Mats Kempe, Björn Rosengren, Martin Lindberg, Jon Pierre och Tony Staf mot Riksåklagaren

(mål C-170/04)

(2004/C 156/08)

Högsta domstolen har, genom beslut av den 30 mars 2004, som inkommit till domstolens kansli den 6 april 2004, vänt sig till Europeiska gemenskapernas domstol med begäran om förhandsavgörande i målet Klas Rosengren, Bengt Morelli, Hans Särman, Mats Åkerström, Åke Kempe, Anders Kempe, Mats Kempe, Björn Rosengren, Martin Lindberg, Jon Pierre och Tony Staf mot Riksåklagaren beträffande följande frågor rörande tolkningen av artiklarna 28, 30 och 31 i EG-fördraget:

1. Kan det anses att det nyss angivna importförbudet utgör en del i detaljhandelsmonopolets funktionssätt och att det på den grunden inte hindras av artikel 28 utan skall prövas endast enligt artikel 31?
2. Om frågan under 1 besvaras jakande, är importförbudet i så fall förenligt med de villkor för statliga handelsmonopol som anges i artikel 31?

3. Om frågan under 1 besvaras nekande, skall artikel 28 i EG-fördraget tolkas så, att den i princip utgör hinder för det aktuella importförbudet trots den skyldighet för Systembolaget som föreligger att på begäran anskaffa alkoholdrycker som inte finns i lager?
4. Om frågan under 3 besvaras jakande, kan ett sådant importförbud då anses befogat och proportionellt för att skydda människors hälsa och liv?

Överklagande, ingivet den 8 april 2004 (telefax den 6 april 2004) av Deutsche SiSi-Werke GmbH & Co. Betriebs KG, av den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, andra avdelningen, har meddelat den 28 januari 2004 i de förenade målen T-146/02–T-153/02: Deutsche SiSi-Werke GmbH & Co. Betriebs KG mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

(mål C-173/04 P)

(2004/C 156/09)

Deutsche SiSi-Werke GmbH & Co. Betriebs KG har den 8 april 2004 (telefax den 6 april 2004) till Europeiska gemenskapernas domstol överklagat den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, andra avdelningen, har meddelat den 28 januari 2004 i de förenade målen T-146/02–T-153/02: Deutsche SiSi-Werke GmbH & Co. Betriebs KG mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller). Klaganden företräds av Rechtsanwältin Anja Franke, Grünecker Kinkeldey Stockmair & Schwanhäusser, Maximilianstr. 58, D-80538 München, som biträds av Patentanwalt Martin Aufenanger, Maximilianstr. 58, D-80538 München.

Klaganden yrkar att domstolen skall

1. upphäva förstainstansrättens dom av den 28 januari 2004 i de förenade målen T-146/02–T-153/02, (¹)
2. förplikta motparten att ersätta rättegångskostnaderna för förevarande förfarande samt rättegångskostnaderna för förfarandet vid förstainstansrätten

Grunder och huvudargument

Förstainstansrättens dom har överklagats på grund av att gemenskapsrätten har åsidosatts.

- Förstainstansrätten har felbedömt det område som är relevant för de ifrågavarande varorna och således även de relevanta förpackningsformerna som i den mening som avses i artikel 7.1 b i förordning 40/94 skall jämföras vid bedömningen av huruvida de sökta varumärkena har särskiljningsförmåga. Förstainstansrätten har vid sin bedömning inte utgått från de förpackningsformer som finns på marknaden avseende de varor som angivits, nämligen "fruktdrycker och -juicer", utan mer allmänt från "flytande livsmedel". Frågan i vilken utsträckning de sökta varumärkena skiljer sig från sedvanliga dryckesförpackningar har inte beaktats. Prövningen har endast skett med avseende på fiktiva grundformer av de sökta varumärkena liksom på en eventuell framtida användning av stående förpackningar för "fruktdrycker och -juicer".

- Med utgångspunkt från detta bedömningsunderlag har förstainstansrätten med avseende på den låga särskiljningsförmåga som erfordras, ställt alltför höga krav på utformningen av de sökta varumärkena.
- Vid prövningen av allmänintresset i den mening som avses i artikel 7.1 b i förordning 40/94 har förstainstansrätten endast inriktat sig på eventuella konkurrenters allmänintresse, varvid det inte har fästs något avseende vid den faktiska omständigheten att klaganden sedan flera årtionden har använt stående förpackningar utan att ha imiterats. Konsumenternas allmänintresse har överhuvudtaget inte beaktats.

(¹) Ännu inte offentliggjord i rättsfallssamlingen.

Talan mot Republiken Italien väckt den 13 april 2004 av Europeiska gemenskapernas kommission

(mål C-174/04)

(2004/C 156/10)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 13 april 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Italien. Sökanden företräds av Enrico Traversa och Claudio Loggi.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att lagdekretet nr 192 av den 25 maj 2001, som omvandlats till lag nr 301 av den 20 juli 2001, om "Nödåtgärder för att bevara liberaliserings- och privatiseringsprocesserna på vissa särskilda områden för samhällsomfattande tjänster" är oförenligt med artikel 56 EG, i den del som det i detta lagdekret föreskrivs att rösträtten upphör automatiskt beträffande aktieinnehav som överstiger gränsen två procent av aktiekapitalet i bolag som är verksamma inom elektricitets- och gassektorn.
- förplikta Republiken Italien att ersätta rättegångskostnaderna.

Lagdekret 192/2001 innebär ett åsidosättande av artikel 56 EG, i den del som det i detta lagdekret föreskrivs att rösträtten upphör automatiskt beträffande aktieinnehav som överstiger gränsen två procent av aktiekapitalet i bolag som är verksamma inom elektricitets- och gassektorn. Denna gräns föranleder en särskild och restriktiv behandling av de investeringar som görs av en viss kategori av investerare och utgör således hinder för den fria rörligheten av kapital inom Europeiska gemenskapen. Nämda restriktion innebär att varje statligt ägt företag som skulle kunna vara intresserat av att förvärva andelar i de ifrågavarande bolagen avråds, eftersom företaget inte skulle ha möjlighet att på ett effektivt sätt delta i de beslut som fattas i bolaget och utöva inflytande på förvaltningen.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Bundesverwaltungsgericht av den 28 januari 2004 i målet mellan Prof. Dr. Franz Marhold och Land Baden-Württemberg

(mål C-178/04)

(2004/C 156/11)

Bundesverwaltungsgericht begär genom beslut av den 28 januari 2004, vilket inkom till domstolens kansli den 15 april 2004, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Prof. Dr. Franz Marhold och Land Baden-Württemberg beträffande följande fråga:

Utgör artikel 39 EG hinder för att med avseende på en gemenskapsmedborgare, som varit anställd av en tysk delstat för att arbeta som professor vid ett tyskt universitet och därför erhållit en tilläggsersättning enligt Gesetz über die Gewährung einer jährlichen Sonderzuwendung (lagen om beviljande av årlig tilläggsersättning)(SZuWG), men som före den 31 mars efterföljande år antagit ett erbjudande om anställning vid ett universitet i en annan medlemsstat och påbörjat en offentlig anställning hos denna andra medlemsstat, tillämpa bestämmelsen i 3 § femte stycket 1 SZuWG, enligt vilken den som lämnat sin tjänst före den 31 mars endast har rätt att behålla tilläggsersättningen om den nya anställningen grundar sig på tysk rätt?

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Tribunale di Genova av den 15 mars 2004 i målet mellan Andrea Vassallo och Azienda Ospedaliera Ospedale San Martino di Genova e Cliniche Universitarie Convenzionate

(mål C-180/04)

(2004/C 156/12)

Tribunale di Genova begär genom beslut av den 15 mars 2004, vilket inkom till domstolens kansli den 16 april 2004, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Andrea Vassallo och Azienda Ospedaliera Ospedale San Martino di Genova e Cliniche Universitarie Convenzionate beträffande följande frågor:

1) Skall – mot bakgrund av ickediskrimineringsprincipen och effektivitetsprincipen med avseende på, vad särskilt avser Italien, de åtgärder som denna stat har vidtagit i fråga om anställningsförhållanden för anställda hos icke-offentliga arbetsgivare – rådets direktiv 1999/70/EG av den 28 juni 1999 (artikel 1 samt klausulerna 1 b och 5 i det ramavtal mellan EFS, UNICE och CEEP som fastställs genom direktivet) förstås så, att det utgör hinder för en nationell

ordning, såsom den enligt artikel 36 i lagstiftningsdekret nr 165 av den 30 mars 2001, i vilken det inte fastställs "under vilka förutsättningar visstidsanställningar ... skall betraktas som tillsvidareanställningar" och enligt vilken det tvärtom är helt och undantagslöst uteslutet att missbruk av denna sorts anställningar och förhållanden kan medföra att tillsvidareanställningar uppkommer?

2) Om fråga 1 besvaras jakande, skall, mot bakgrund av att tiden för att genomföra rådets direktiv 1999/70/EG av den 28 juni 1999 har löpt ut, detta direktiv (i synnerhet klausul 5 i detta) och tillämpliga gemenskapsrättsliga principer anses – även med hänsyn till lagstiftningsdekret nr 368/2001, särskilt artikel 5 i vilken omvandling till tillsvidareanställning anses som en normal följd av missbruk av visstidsanställning – ge enskilda en rätt, aktuell och omedelbart verkställbar i enlighet med nationella bestämmelser avseende näraliggande fall, [orig. s. 14] (således enligt bestämmelserna i lagstiftningsdekret nr 368/2001) till en tillsvidareanställning?

3) Om fråga 1 besvaras jakande och fråga 2 nekande, skall, mot bakgrund av att tiden för att genomföra rådets direktiv 1999/70/EG av den 28 juni 1999 har löpt ut, detta direktiv (i synnerhet klausul 5 i detta) och tillämpliga gemenskapsrättsliga principer anses ge enskilda endast en rätt till ersättning för den skada som de eventuellt åsamkats genom Republiken Italiens underlåtenhet att vidta lämpliga åtgärder för att förhindra missbruk avseende användning av visstidsanställning för offentligt anställda?

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Högsta förvaltningsdomstolen av den 16 april 2004 i målet mellan Nystad och Sydvästra Finlands skatteverk

(mål C-184/04)

(2004/C 156/13)

Högsta förvaltningsdomstolen begär genom beslut av den 16 april 2004, vilket inkom till domstolens kansli den 19 april 2004, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela förhandsavgörande i målet mellan Nystad och Sydvästra Finlands skatteverk beträffande följande frågor:

1) Skall artikel 20 i direktiv 77/388/EEG (⁽¹⁾) tolkas på så sätt att den jämkning av avdrag som avses i denna artikel, med förbehåll för bestämmelserna i artikel 20.5 i samma direktiv, är obligatorisk för medlemsstaten när det rör sig om anläggningstillgångar?

- 2) Skall artikel 20 i direktiv 77/388/EEG tolkas på så sätt att den jämkning av avdrag som avses i denna artikel även är tillämplig när en anläggningstillgång, i förevarande fall en fastighet, inledningsvis har använts inom en verksamhet som undantagits från skatteplikt, där avdrag var uteslutna, och den först senare, under jämningsperioden, har använts inom en mervärdesskattepliktig verksamhet?
- 3) Skall artikel 13 C andra stycket i direktivet tolkas på så sätt att medlemsstaten kan inskränka rätten till avdrag för förvärv i samband med investeringar i fast egendom på så sätt som föreskrivs i mervärdesskattelagen, enligt vilken rätten till avdrag är helt utesluten vid förhållanden som dem som är i fråga i förevarande mål?
- 4) Skall artikel 17.6 andra stycket i direktivet tolkas på så sätt att medlemsstaten kan inskränka rätten till avdrag för förvärv i samband med investeringar i fast egendom på så sätt som föreskrivs i mervärdesskattelagen, enligt vilken rätten till avdrag är helt utesluten vid förhållanden som dem som är i fråga i förevarande mål?

(¹) Rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (EGT L 145, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 28).

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Conseil d'État (Belgien), section d'administration av den 1 april 2004, i målet mellan Pierre Housieaux och Délégués du Conseil de la Région de Bruxelles-Capitale, ytterligare deltagare i rättegången: Société de développement régional de Bruxelles (SDRB), SA Batipont Immobilier (BPI) och SA Immomills L. de Waele Development (ILDWD)

(mål C-186/04)

(2004/C 156/14)

Conseil d'État (Belgien), section d'administration, begär genom beslut av den 1 april 2004 att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Pierre Housieaux och Délégués du Conseil de la Région de Bruxelles-Capitale, ytterligare deltagare i rättegången: Société de développement régional de Bruxelles (SDRB), SA Batipont Immobilier (BPI) och SA Immomills L. de Waele Development (ILDWD).

Conseil d'État (Belgien), section d'administration har hänskjutit följande tolkningsfrågor för ett förhandsavgörande:

1. Är tvåmånadersfristen i artikel 3.4 i rådets direktiv 90/313/EEG av den 7 juni 1990 om rätt att ta del av miljöinformation (¹) en ordningsfrist, det vill säga en frist som bara är vägledande för den myndighet till vilken en begäran om uppgifter har inkommit, eller en obligatorisk frist som myndigheten är skyldig att iaktta?

2. För det fall tvåmånadersfristen skall betraktas som en obligatorisk frist och myndigheten till vilken en begäran om uppgifter har inkommit inte har fattat något beslut vid utgången av denna frist, vilket är då det beslut som enligt artikel 4 in fine i ovannämnda direktiv skall kunna prövas hos domstol eller i administrativ ordning "i enlighet med det rättssystem som tillämpas i medlemsstaten"?
3. Utgör artiklarna 3.4 och 4 i ovannämnda direktiv hinder för att en myndighets underlåtenhet att besvara begäran om uppgifter inom den tvåmånadersfrist som avses i artikel 3.4 enligt "det rättssystem som tillämpas i medlemsstaten" tolkas som ett underförstått avslagsbeslut, det vill säga ett beslut som således saknar motivering men som kan bli föremål för ett sådant domstolsförfarande eller administrativt förfarande som avses i artikel 4?
4. För det fall den tvåmånadersfrist som avses i artikel 3.4 i direktivet utgör en ordningsfrist, utgör då artiklarna 3.4 och 4 i direktivet hinder för att det i "det rättssystem som tillämpas i medlemsstaten" föreskrivs en möjlighet för den som begär uppgifter att anmoda myndigheten att besvara ansökan inom en viss tidsfrist och att myndighetens fortsatta tystnad i annat fall skall förstås som ett underförstått beslut att avslå begäran om uppgifter, det vill säga ett beslut som kan prövas hos domstol eller i administrativ ordning?

(¹) EGT L 158, 23.6.1990, s. 56; svensk specialutgåva område 15, volym 9, s. 233.

Överklagande, ingivet den 23 april 2004 av Graham French, John Neiger och Michel Leighton, av det beslut som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, femte avdelningen, har meddelat den 20 februari 2004 i mål T-319/03, Graham French, John Steven Neiger, Michael Leighton, John Frederick Richard Pascoe, Richard Micklethwait och Ruth Margaret Micklethwait mot Europeiska gemenskapernas råd och Europeiska gemenskapernas kommission.

(mål C-190/04 P)

(2004/C 156/15)

Graham French, John Neiger och Michel Leighton har den 23 april 2004 till Europeiska gemenskapernas domstol överklagat det beslut som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, femte avdelningen, har meddelat den 20 februari 2004 i mål T-319/03: Graham French, John Steven Neiger, Michael Leighton, John Frederick Richard Pascoe, Richard Micklethwait och Ruth Margaret Micklethwait mot Europeiska gemenskapernas råd och Europeiska gemenskapernas kommission. Klagandena företräds av J. S. Barnett, solicitor-advocate.

Klagandena yrkar att domstolen skall

1. ogiltigförklara beslutet,
2. bifalla klagandenas yrkanden i enlighet med det förslag som bifogats ansökan,
3. i andra hand, återförvisa målet till förstainstansrätten,
4. och under alla omständigheter förplikta svarandena att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Klagandena gör gällande att förstainstansrätten har gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att anse att de (klagandena), i fråga om svarandenas påstådda rättsstridiga handlande, inte har angett vilken överordnad rättsregel som svarandena skall ha åsidosatt. Klagandena har hävdat att de i sin ansökan tydligt har redogjort för svarandenas rättsstridiga handlande.

Talan mot Republiken Frankrike väckt den 26 april 2004 av Europeiska gemenskapernas kommission

(mål C-191/04)

(2004/C 156/16)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 26 april 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Frankrike. Sökanden företräds av A. Bordes och G. Valero Jordana, båda i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg.

Europeiska gemenskapernas kommission yrkar att domstolen skall

1. fastställa att Republiken Frankrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 15.4 i direktiv 91/271/EEG⁽¹⁾ genom att underlåta att inom sex månader från kommissionens begäran den 18 december 2000 översända de uppgifter avseende de tätorter som omfattades av förfalldagen den 31 december 1998, vilka uppgifter skall ha inhämtats per den 31 december 1999 av behöriga myndigheter och andra behöriga organ inom ramen för den övervakning av utsläpp och avloppsslam som inrättats genom artikel 15 i detta direktiv, och
2. förplikta Republiken Frankrike att ersätta rättegångskostnaderna.

Republiken Frankrike har underlåtit att fullgöra sin skyldighet att till kommissionen sända uppgifter om övervakningssituationen per den 31 december 1999 angående vattnet i de tätorter som berörs av den första förfalldagen enligt direktivet,

nämligen tätorter med mer än 10 000 personekvivalenter (pe) som släpper ut sitt vatten i recipientvatten som utgör "känsliga områden".

⁽¹⁾ Rådets direktiv 91/271/EEG av den 21 maj 1991 om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse (EGT L 135, av den 30.05.1991, s. 40).

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Cour de cassation (Frankrike) första avdelningen för civilrättsliga mål, av den 17 februari 2004 i målet mellan Société Lagardère Active Broadcast, som har övertagit rättigheterna från bolaget Europe 1 communication SA, mot Société pour la perception de la rémunération équitable (SPRE) och Gesellschaft zur Verwertung von Leistungsschutzrechten MBG, GVL SARL, ytterligare deltagare i rättegången: Compagnie européenne de radiodiffusion et de télévision (CERT) Europe 1 SA

(mål C-192/04)

(2004/C 156/17)

Cour de cassation begär genom beslut av den 17 februari 2004, vilket inkom till domstolens kansli den 26 april 2004, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan å ena sidan Société Lagardère Active Broadcast, som har övertagit rättigheterna från bolaget Europe 1 communication SA, och å andra sidan Société pour la perception de la rémunération équitable (SPRE) och Gesellschaft zur Verwertung von Leistungsschutzrechten MBG, GVL SARL, ytterligare deltagare i rättegången: Compagnie européenne de radiodiffusion et de télévision (CERT) Europe 1 SA, beträffande följande frågor:

- 1) I de fall där ett sändarbolag, i syfte att göra sina program tillgängliga för en viss del av dess nationella lyssnare, från en viss medlemsstats territorium använder sig av en närbelägen utsändare inom en annan medlemsstats territorium för vilken dess majoritetsägda dotterbolag har beviljats koncession, är det den sistnämnda statens lag som skall tillämpas på den enda skäligen ersättning som föreskrivs i artiklarna 8.2 i direktiv 92/100/EEG av den 19 november 1992⁽¹⁾ och artikel 4 i direktiv 93/83/EEG av den 27 september 1993⁽²⁾, vilken skall erläggas för de fonogram som förekommer i programmen och som har offentliggjorts för kommersiella ändamål?
- 2) Om den första frågan skall besvaras jakande, skall det första sändarbolaget ha rätt att från det belopp som detta bolag skall erlægga för samtliga sändningar som har mottagits inom det nationella territoriet, dra av de belopp som dess dotterbolag har erlagt?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 92/100/EEG av den 19 november 1992 om uthyrnings- och utlåningsrättigheter och vissa upphovsrätten närstående rättigheter inom det immaterialrättsliga området (EGT L 346, 27.11.1992, s. 61).

⁽²⁾ Rådets direktiv 93/83/EEG av den 27 september 1993 om samordning av vissa bestämmelser om upphovsrätt och närstående rättigheter avseende satellitsändningar och vidareändring via kabel (EGT L 248, 6.10.1993, s. 15; svensk specialutgåva, område 13, volym 25, s. 33).

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Supremo Tribunal Administrativo, andra avdelningen för skattemål, av den 17 mars 2004 i målet mellan Fazenda Pública och Organon – Produtos Químicos e Farmacêuticos Lda

(mål C-193/04)

(2004/C 156/18)

Supremo Tribunal Administrativo, andra avdelningen för skattemål, begär genom beslut av den 17 mars 2004, vilket inkom till domstolens kansli den 26 april 2004, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Fazenda Pública och Organon – Produtos Químicos e Farmacêuticos Lda beträffande följande frågor:

— Är artikel 4.3 i direktiv 69/335/EEG ⁽¹⁾ tillämplig på avgifter som tas ut för upprättande av en handling inför notarius publicus genom vilken en överlåtelse av andelar i ett bolag bestyrks?

— Är artikel 5.1 jämförd med artikel 3 c i förteckningen över avgifter till notarius publicus, vilken antagits genom Portaria nr 996/98 av den 25 november 1998, i dess lydelse vid tiden för händelserna i målet, oförenlig med artiklarna 10 c och 12.1 e i rådets direktiv 69/335/EEG av den 17 juli 1969, i den utsträckning som det däri föreskrivs att det för upprättande av handlingar inför notarius publicus till bestyrkande av överlåtelser av andelar skall uttas avgifter – utan att något maximibelopp föreskrivs – och att avgiftsbeloppen skall beräknas utifrån värdet av de överlåtna andelarna, utan någon som helst beloppsbegränsning och oavsett vilket värde som den utförda tjänsten motsvarar?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 69/335/EEG av den 17 juli 1969 om indirekta skatter på kapitalanskaffning (EGT L 249, 3.10.1969, s. 25).

III

(Upplysningar)

(2004/C 156/19)

Domstolens senaste offentliggörande i Europeiska unionens officiella tidning

EUT C 146, 29.5.2004

Senaste listan över offentliggöranden

EUT C 106, 30.4.2004

EUT C 94, 17.4.2004

EUT C 85, 3.4.2004

EUT C 71, 20.3.2004

EUT C 59, 6.3.2004

EUT C 47, 21.2.2004

Dessa texter är tillgängliga på:

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>CELEX: <http://europa.eu.int/celex>
